

Monopolis w akwareli

Oglądamy na nich nowoczesną przestrzeń pełną zieleni i ludzi, salę teatralną, basen z przeszkloną klatką schodową czy plac zabaw dla dzieci w kolorach tęczy.

A tak o swojej pracy mówi autor:

Do projektu zostałem zaproszony jako ilustrator architektury przez przyjaciół – projektantów przestrzeni Monopolis, czyli Grupy 5 Architekci z Warszawy. Po pierwszych spotkaniach z inwestorem, czyli Krzysztofem Witkowskim, i z panią Barbarą Otto, zdałem sobie sprawę, że to jest fantastyczna przygoda. Cieszę się, że zdecydowałem się na tę współpracę – nieczęsto zdarza się, że spotkanie sztuki z biznesem odbywa się na zasadzie wzajemnego słuchania swoich potrzeb. Ta współpraca wypadła lepiej niż mogłem się spodziewać. Malowałem na podstawie projektów architektonicznych. Jestem absolwentem i wykładowcą szkoły, która chyba jako jedna z ostatnich w Europie Środkowej uczy łączenia realistycznego rysunku i akwareli. Akwarela kojarzy się zwykle z szerokim rozlaniem, płynięciem, a połączenie z rysunkiem nie jest dziś częste – architekturę traktuje się zwykle technicznie, w tradycji dawnych szkół inżynierskich czy nawet militarnych sprzed ponad 200 lat. Podejrzewam, że właśnie z powodu tej rzadkiej techniki inwestor zdecydował się – w dobie komputerów i świetnej jakości fotografii – na wybranie ręcznej roboty do wizualizacji architektonicznej. Chciał, by ręczna robota była wyróżnikiem.

Zdaję sobie sprawę, że poziom realizmu w tych pracach może być dla prawdziwych artystów denerwujący, dla mnie też jest. Mam ogromną potrzebę przetwarzania obrazowanego świata po swojemu, ale nie w przypadku wizualizacji, które muszą realistycznie pokazywać inwestycję. W ręcznej robocie zawsze jest pewien poziom interpretacji, jednak tutaj trzeba było przede wszystkim odczytać detale techniczne, wysokości belek. W takich tematach jak woda, las, śnieg poziom artystycznej wolności i interpretacji jest trochę większy. Polega to choćby na dokonaniu wyboru – nie musimy opowiedzieć wszystkiego, wybieramy jakiś kadr. Nawet w wizualizacjach architektonicznych są takie miejsca, w których można sobie pozwolić na trochę wolności: na fragmentach nieba czy tam, gdzie pojawiają się krzewy, albo gdzieś w rogu pomieszczenia. Zacząłem od szkiców ołówkiem. Choć akwarela wydaje się jednorazowa, wiem, jak zrobić, by móc wprowadzić zmiany – używam papieru, który je wytrzymuje, a kilka razy dokonywano drobnych zmian w projekcie Monopolis. Gdy malarsko interpretuje się postaci czy istniejące budowle, architektoniczne wykształcenie nie jest konieczne, może być nawet obciążeniem, ale gdy trzeba czytać rysunki techniczne, jest ono kluczowe.

Na otwarciu wystawy szef Virako Krzysztof Witkowski mówił:

Monopolis jest wyjątkowym projektem, nie tylko dlatego, że mówimy o rewitalizacji trzeciego co do wielkości kompleksu fabrycznego Łodzi, ale również dlatego, że chcemy, żeby można tu było obcować z kulturą i sztuką – wraz z Kamilem Maćkowiakiem ogłosiliśmy już inaugurację Sceny Monopolis, teatru, którego Kamil będzie dyrektorem artystycznym i który będzie prowadził. Jak mogliśmy opowiedzieć o tym inaczej niż próbując pokazać Monopolis na obrazach? Chciałbym, by wystawa w murach Akademii Sztuk Pięknych była zaproszeniem studentów i absolwentów ASP do współpracy z Monopolis. W Monopolis, oprócz teatru, będzie też bowiem galeria wystawiennicza.

Zaraz po zakończeniu wystawy akwareli w tej samej przestrzeni (oraz w bibliotece ASP) - od 19 kwietnia - można będzie oglądać ekspozycję „Kalejdoskop. 45 lat grafiki użytkowej”, towarzyszącą tegorocznej edycji Łódź Design Festival. Partnerem wydarzeń 45-lecia „Kalejdoskopu” jest bank PKO BP, a partnerem pisma - właśnie Monopolis.

Michał Suffczyński

Absolwent architektury na Politechnice Warszawskiej i University of Detroit Mercy. Brał udział w programie wymiany między Wydziałem Architektury Politechniki Warszawskiej i Wydziałem Architektury na Detroit University, gdzie studiował, a następnie wykładał komunikację wizualną. Obecnie jest adiunktem w Pracowni Rysunku, Malarstwa i Rzeźby na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej.

Jest twórcą ilustracji wykorzystujących techniki rysunkowe i akwarelowe dla mediów, agencji reklamowych, biur architektonicznych i do kolekcji prywatnych. Jest współtwórcą Stowarzyszenia Polskich Artystów Akwarelistów. Prezentuje swoje prace w galeriach sztuki w Warszawie, Łodzi, Poznaniu, Toruniu, Gdańsku, Krakowie i Zakopanem w pracowni Jana Karpiela BułECKI. Prace artysty można oglądać na stronie suffczynski.com.